"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ :— ଦେବତା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖବଂଶୀ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସତସଙ୍ଗଠାରୁ ତୁମର ଏହି ସତସଙ୍ଗଟି କେଉଁ କଥା ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ?

ଉତ୍ତର:- ଅନ୍ୟ ସବୁ ସତସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥାଏ ବରଂ ସେଠାରେ ଧନ-ଦୌଲତ ସବୁ କିଛି ହରାଇ ଏଣେ-ତେଣେ ଘୂରିବାକୁ ପଡେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସତସଙ୍ଗରେ ତୁମକୁ ଏଣେ-ତେଣେ ଘୂରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ସତସଙ୍ଗ ସହିତ ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢିବାକୁ ପଡେ ଏଣେ ତେଣେ ଯିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । ପାଠପଢା ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଜଗାର । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପାଠପଢାକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣା କରାଇବ ସେତେ ରୋଜଗାର କରିପାରିବ । ଏହି ସତସଙ୍ଗକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥ ଲାଭ ହିଁ ଲାଭ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଏହି କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଅବିନାଶୀ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ଏହିକଥା ବାରମ୍ବାର ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିର ଅସ୍ଥିରତା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ବୁଦ୍ଧି ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବସିଯିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏଠାକୁ ଆମେ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ଏଠାରେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । କ'ଣ ପଢୁଛୁ ? ପାଠପଢ଼ି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଯେପରି ପିଲା କଲେଜ ଗଲେ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ି ଇଞ୍ଜିନିୟର, ଡାକ୍ତର ଆଦି ହେବି, ସେଠାରେ ବସିବା କ୍ଷଣି ବୁଝିଯିବେ ଯେ ମୁଁ ଅମୁକ ହେବି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ଦେବତା ହେବୁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା... କିନ୍ତୁ କିଏ ହେଉଛନ୍ତି ? ସବୁ ହିନ୍ଦୁ ତ' ଦେବତା ହେଉନାହାନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ହିନ୍ଦୁ କୌଣସି ଧର୍ମ ନୁହେଁ । ଆଦି ସନାତନ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ନୁହେଁ । କାହାକୁ ବି ପଚାର ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ? ତେବେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯିବେ । ଏହି ନାମ ଅଜ୍ଞାନତା ବଶତଃ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ନିବାସୀ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ନାମ ଭାରତ, ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ଭାରତ ରାଷ୍ଟ୍ର କୁହାଯାଇଥାଏ, ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଭାରତ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଏହା କେଉଁ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଅପବିତ୍ର ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା ବୋଲି କହିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି — ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କର ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ, ଇବ୍ରାହମଙ୍କର ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ବାକି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ତ' କେହି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ନାମ ବିଦେଶୀମାନେ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏମାନେ ପତିତ ହେବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା ଧର୍ମର ବୋଲି ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ପୁରୁଣାରୁ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ଆରମ୍ଭରେ କେଉଁ ଧର୍ମ ଥିଲା ? ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ । ତେବେ ଏହାକୁ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଗଲ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏହିପରି ନୁହେଁ, ହିନ୍ଦୁରୁ ଦେବତା ହେବାପାଇଁ ପଢୁଛ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏହାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଦେଖ ଢ଼େର ଧର୍ମ ରହିଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଧର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯେବେ ବି କେଉଁଠାରେ ଭାଷଣ ଆଦି କରୁଛ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ, ସବୁ ଧର୍ମ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବ ଭାଙ୍ଗିଯିବ — ମୁଁ ଅମୁକ ଅଟେ, ଏହା ଅଟେ... । ଏହା ଦ୍ୱାରା ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଆମେ ତ' ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟୁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ ପୁଣି ଦେଖିବ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳିଯିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଶୋଭନୀୟ ହୋଇଚାଲିଛି । ଯେପରି ସ୍କୁଲରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନକ୍ସା ରହିଥାଏ ନା । ସେହିପରି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ନମ୍ବରୱାନ୍ ମ୍ୟାପ୍ ଅଟେ, ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ କଳିଯୁଗ ଉଭୟ ରହିଛି । ଏବେ ଆମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମା । ବାସ୍ତବରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ଯେପରି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ବ୍ରହ୍ମ, ରହିବାର ସ୍ଥାନକୁ ଈଶ୍ୱର ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି, ସେହିଭଳି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ନିବାସୀ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କ ନାମ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । କଥାରେ କହନ୍ତି ଇଏ ଯେପରି ଜଣେ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ ଭଲ ଗୁଣ ରହିଥାଏ ତାଙ୍କୁ କହିଥା'ନ୍ତି - ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ଦେବତୁଲ୍ୟ ଗୁଣ ରହିଛି ।

ତୁମେ ଜାଣୁଛ — ଏହି ରାଧା କୃଷ୍ଣ ହିଁ ସ୍ୱୟଂବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଚିତ୍ର

ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି କିନ୍ତୁ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ଏଭଳି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନଥିବେ ଯାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ଭଗବାନ ଶବ୍ଦ ନଥିବ, ତେବେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିରାକାର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ନିରାକାରର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସବୁକିଛି ଜାଣୁଛ ତେଣୁ ପଥରବୁଦ୍ଧିରୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ, ଏମିତି ନୁହେଁ କି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ବାକି ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ଏତେ ସବୁ ବୃଦ୍ଧି କିପରି ହେଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ର କିପରି ଆସିବାରେ ଲାଗିଲେ । ସେଠାରେ ତ’ (ସ୍ଵର୍ଗରେ) ଭାରତ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ନାହିଁ, ବାକି ସବୁ ଅଛି । ଏଥି ପାଇଁ ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ଠିକ୍ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ ବାକି ଆଉ ସବୁ ଅଛି । ତେବେ କହିବେ ସେଠାରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ତୁମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ, ଶୂଦ୍ର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଏବେ ରାଜା ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ ଥିଲେ । ଏଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ମହାରାଜା ମହାରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ଭାରତ ତ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଥିଲା ତେବେ ସେମାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା କିପରି ହୋଇଗଲେ ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ଗୁପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି, କେବଳ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ନମ୍ବରଵାନ୍ ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ରାମକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ନୁହେଁ । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଆମେ ଏହିଭଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ଆମର ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ରହୁଛି ଯେ — ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କଥା । ଆଗରୁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର ତୁମେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ଆସିଛ । କିନ୍ତୁ ତାହା କୌଣସି ସତ୍ୟ କଥା ନଥିଲା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେହି ବି ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତେ ବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି । ଉପରୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ଜୀବନମୁକ୍ତିରେ ଆସିବେ ଜୀବନ ବନ୍ଧନରେ ନୁହେଁ । ଅଧା ସମୟ ଜୀବନମୁକ୍ତି, ଅଧା ସମୟ ଜୀବନବନ୍ଧନରେ ଆସିବେ । ଏହିଭଳି ଖେଳ ରଚନା ହୋଇଛି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଖେଳର ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅଭିନେତା, ଏଠାକୁ ଆସିଛୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ନୁହେଁ । ଆମେ କିଭଳି ଏଠାକୁ ଆସୁଛୁ — ଏସବୁ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଚାଲିଛନ୍ତି । ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ବିଶ୍ଵର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ଥିଲ । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଗରିବ, ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସବୁକିଛି ଜାଣୁଛ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ଅଟ, ପବିତ୍ରକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ କୁହାଯାଇଥାଏ । ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧିମାନେ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖ ତୁମେ କ’ଣ ହେଉଛ! ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା’ନ୍ତି । ତୁମର ପାଠପଢା ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ରାଜ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଦୁନିଆରେ ତ’ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ଦ୍ଵାରା ରାଜାଙ୍କ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥା’ନ୍ତି ପୁଣି ରାଜା ହୋଇଥା’ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ରାଜା ହେଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି, ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ନିରାକାର ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଯିବ । ଏହି କଥାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଏବେ ଦେବତା ଧର୍ମର କେହି ବି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯାହାକୁ ବି ବୁଝାଉଛ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ କେତେ ସବୁ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧି, ମୁସଲମାନ ଆଦି ଢ଼େର ହୋଇଗଲେଣି । ତରବାରୀର ପ୍ରଭାବରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବହୁତ ବୌଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଥରେମାତ୍ର ଭାଷଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ହଜାର ହଜାର ବୌଦ୍ଧି ହୋଇଗଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହିଭଳି ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନଙ୍କର । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଘୂରୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ହେଉଛ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ହାତରେ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେଇଛନ୍ତି ? ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କୃଷ୍ଣ ଅଥବା ନାରାୟଣଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ’ଣ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି । ଏହି ତିନିଜଣ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତୁମେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛ । ବାକି ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର କୌଣସି ମାରିବା କାଟିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏସବୁ ଜ୍ଞାନର କଥା । ତୁମେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନର ଚକ୍ର ଘୂରାଇବ, ସେତେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ବାକି ମୁଣ୍ଡ କାଟିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହି ଚକ୍ର କୌଣସି ହିଂସାର ଚକ୍ର ନୁହେଁ । ଏହି ଚକ୍ର ତୁମକୁ ଅହିଂସକ କରାଉଛି । କେଉଁ କଥାକୁ କେଉଁଠି ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହୁଛ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ଜଣେ ଜଣେ ଆତ୍ମା ।

ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଏବଂ ନିଜ ଘରକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲ । ଆତ୍ମାକୁ ତ' ଆତ୍ମା ବୋଲି ହିଁ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାର ପିତାଙ୍କର କେତେ ଗ୍ଲାନୀ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି ବି ବାବା ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବେ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମାଟି-ଗୋଡି, କୋଣ କୋଣରେ ଅଛନ୍ତି । ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ କଥା ତ' ଅଲଗା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପାଠ ପଢ଼ିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଏତେ ଜନ୍ମ ଏହିଭଳି ଏହିଭଳି ହେଉଛେ । ଆମେ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା କରିଛୁ, ୮୪ ଲକ୍ଷ ନୁହେଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେତେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି — ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଗଟା... । ଅଧାକଳ୍ପ ଦ୍ୱାପରଯୁଗ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ଅନ୍ଧକାର, ଅଧାକଳ୍ପ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଛି ଏହା ଦିନ ଏବଂ ରାତି, ଆଲୋକ ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରର ଜ୍ଞାନ । ଏହା ବେହଦର କଥା । ଅଧାକଳ୍ପ ଅନ୍ଧକାରରେ ତୁମେ କେତେ ଠୋକର ଖାଇଛ, ଏଣେ ତେଣେ ବହୁତ ବୁଲିଛ, ସ୍କୁଲରେ ଯେଉଁମାନେ ପଢ଼ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏତେତେଣେ ବୁଲିବା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ସତସଙ୍ଗ ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ୱାରା କିଛି ବି ଆମଦାନୀ ହୋଇନଥାଏ, ଆହୁରି କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଏତେତେଣେ ଘୂରି ବୁଲିବା କୁହାଯାଉଛି । ବୁଲି ବୁଲି ସବୁ ଧନ-ଦୌଲତ ଆଦି ହରାଇ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପାଠପଢ଼ାରେ ଯିଏ ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବେ ଏବଂ କରାଇବେ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ହିଁ ଲାଭ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଲାଭ ହିଁ ଲାଭ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ । ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା । ତୁମେ ନିଜେ କହୁଛ — ବାବା, ଆମକୁ ବାନପ୍ରସ୍ଥକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ, ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ସେହି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ କେତେ ଛୋଟ । ଏଠାରେ ତ' ଚଲାବୁଲା କରିବା ପାଇଁ ବଡ ଜାଗା ରହିଛି । ସେଠାରେ ଏସବୁ କଥା ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଶରୀର ନାହିଁ କି କୌଣସି ପାର୍ଟ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଆତ୍ମାମାନେ କେବଳ ତାରକା ସମାନ ରହିଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରକୃତି ଅଟେ ନା । ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରାମାନେ କିପରି ରହିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ରହିଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ମରଣ କରି ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରକୁ ଘୂରାଇ ସମସ୍ତ ପାପକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ସହିତ ଡବଲ ଅହିଂସକ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଏବଂ ପବିତ୍ର କରି ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ । ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସି ରହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଦ୍ୱାର ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।
ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସଂଗମଯୁଗର କର୍ମର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଯାହା ବି ସେବା କରୁଛ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ରୂପରେ ଖୁସି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହି ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ହିଁ ତାଜା ଫଳ ଅଟେ ଯାହାକି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ କରିଦିଏ । ତେବେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ସେବାର ଫଳ ହେଲା ଖୁସି, ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ଏବଂ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭୂତି ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ରାଜକୀୟତାର ଚମକ ଏବଂ ନିଶାର ଅନୁଭୂତି କରାଇଥାଆନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****